

МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ

В сучасному суспільстві загрози для ефективної діяльності установи, організації, підприємства висувають все нові вимоги до побудови та функціонування системи безпеки. Для того, щоб протистояти сучасним загрозам і ризикам система безпеки повинна використовувати сучасні технології, методи та методики щодо активної протидії всім реальним і потенційним небезпекам та ризикам.

Фінансово-економічна безпека підприємства – це такий фінансово-економічний стан, який сприяє забезпеченню захищеності його фінансово-економічних інтересів від негативних чинників внутрішнього і зовнішнього середовища та створення необхідних фінансово- економічних умов для безперервної успішної діяльності та стійкого розвитку підприємства.

Метою забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства є досягнення найвищої ефективності та стабільності його функціонування і створення передумов для подальшого розвитку шляхом своєчасного виявлення та запобігання зовнішнім і внутрішнім небезпекам і загрозам. Фінансово-економічна безпека підприємства направлена на створення відповідних умов для виявлення та подолання кризових явищ у діяльності підприємства з метою реалізації поставлених ним статутних цілей і завдань.

Механізм забезпечення управління фінансово-економічною безпекою створюється з метою забезпечення ефективного та своєчасного використання всіх захисних заходів для мінімізації (або попередження) негативного впливу небезпек, загроз та ризиків.

Негативним залишається наявність великої кількості загроз, що вимагає розробки та реалізації заходів для забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства, які в свою чергу забезпечать діагностику зовнішніх і внутрішніх загроз, оцінку наслідків їх впливу на фінансово-економічну діяльність підприємства та формування комплексу превентивних заходів, що дозволяють підвищити адаптацію підприємства до негативних впливів зовнішнього середовища.

До внутрішніх загроз фінансово-економічної безпеки підприємства необхідно віднести: протиправні чи інші негативні дії персоналу, що загрожують функціонуванню підприємства; порушення встановленого режиму захисту інформації з обмеженим доступом для сторонніх осіб; порушення порядку використання технічних засобів; інші порушення правил режиму безпеки, діловодства тощо, які створюють передумови для реалізації протиправних цілей злочинних елементів чи інших зацікавлених

фігурантів; низький рівень кадрового, організаційного, інформаційного забезпечення управління потенціалом підприємства у контексті внутрішніх, так і зовнішніх загроз.

До зовнішніх загроз у сфері підприємницької діяльності можна віднести: роботу спеціальних служб іноземних держав щодо здобуття інформації про економічні процеси у сфері підприємництва з метою здійснення антиконкурентних заходів; роботу служб безпеки суб'єктів підприємницької діяльності, як вітчизняних так і зарубіжних, з метою протистояння конкурентам, розширення ринків збуту, захоплення майна конкурентів; протиправну діяльність організованих злочинних формувань та окремих осіб з метою заволодіння майном суб'єктів підприємницької діяльності.

Науковець Гуєв В.С. пропонує у створенні моделі забезпечення фінансово-економічною безпекою підприємства опиратись на оцінювання стану фінансово-економічної безпеки з подальшим вибором ключових показників таких як: рентабельність діяльності (ефективність управління); платоспроможність і фінансова стійкість (ліквідність); ділова активність (оборотність коштів); ефективність використання майна (ринкова стійкість); інвестиційна привабливість. Запропонований метод в його реалізації є обмеженим дослідженням лише фінансової стійкості підприємства, а це, в свою чергу, залишає поза увагою ряд значущих для фінансово-економічної безпеки факторів, що втілюють економічні інтереси господарюючого суб'єкта.

Джерелом аналізу показників фінансово-економічної безпеки підприємства є бухгалтерська звітність підприємства.

Отже, до складу механізму управління фінансовою безпекою підприємства входять наступні складові: сукупність фінансових інтересів підприємства, функції, принципи і методи управління, організаційна структура, управлінський персонал, техніка і технології управління, фінансові інструменти, критерії оцінювання рівня фінансової безпеки. У такому розумінні механізм фінансового убезпечення підприємства становить єдність процесу управління і системи управління, що відповідає існуванню діалектичної суперечності процесу управління і структури управління.

Література:

1. Бондаренко О. О., Сухецький В. А. *Фінансово-економічна безпека підприємства: теоретичний та практичний аспекти*// *Ефективна економіка*. — 2014.

2. Вергун А. М., Савченко М. М., Тарасенко І. О. *Діагностика рівня фінансово-економічної безпеки підприємства [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://cyberleninka.ru/article/n/diagnostika-rivnya-finansovo-ekonomichnoyi-bezpekipidpriemstva>*

3. Гринюк Н. А. *Методичні підходи до обґрунтування індикаторів оцінки рівня фінансової безпеки підприємства / Н. А. Гринюк // Проблеми науки – 2015 р.*

4. *Мойсеєнко І.П. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства: навчальний посібник / І.П. Мойсеєнко, О.М. Марченко. – Львів, 2011. – 380 с.*

5. *Гусев В. С. і др. Економіка і організація захищеності господарючих суб'єктів. — СПб.: ІД «Очарований відлюдник», 2001, с. 224*

Ю. Кашпур

Науковий керівник- асист. Н.Б. Іваницька

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ПЕНСІЙНОЇ РЕФОРМИ

Соціальне забезпечення одне з найголовніших питань сьогодення. Пенсіонери так і молоді люди замислюються про те, які вони гроші будуть отримувати в похилому віці. 25 років в Україні тривають спроби здійснити пенсійну реформу. Проте результат поки що невтішний. Україна витрачає на пенсії чи не найбільше за всіх у світі (у відсотках до ВВП), і до недавнього часу мала дуже високі «трудові податки», які стимулювали бізнес працювати в тіні. Після завершення революції Гідності ми спостерігаємо нову хвилю спроб вдосконалити існуючу пенсійну реформу. Щоб вирішити питання пенсії однієї реформи замало. Перш за все людей треба забезпечити робочими місцями, щоб вони могли набувати страхового стажу, надати гарантії, що кошти не зникнуть, пояснити відповідальність сплати податків, покращити медичне забезпечення.

Таким чином, уряд запровадив нову пенсійну реформу згідно з якою з 2018 року, в Україні зростає страховий стаж, необхідний для виходу на пенсію за віком. Наступного року вийти на пенсію за віком у 60 років зможуть лише ті, я кого пенсійний стаж становить не менше 25 років. Щоб вийти на пенсію в 63, необхідно буде мати за плечами від 15 до 25 років страхового стажу, а щоб стати пенсіонером у 65, достатньо буде 15 років. При цьому мінімальний страховий стаж кожні 12 місяців буде зростати на рік, і, відповідно, у 2028 році він збільшиться на 10 років: наприклад, для тих, хто захоче вийти на пенсію в 60, він уже складатиме 35 років. При цьому, страховий стаж можна буде купити: один рік у Мінсоцполітики оцінили в 16896 грн.[1].

Новий законопроект передбачає право на скасування пенсій чорнобильцям IV категорії, держслужбовцям, науковцям, прокурорам, журналістам, депутатам та посадовцям органів місцевого самоврядування. Також розмір пенсії для депутатів, держслужбовців, прокурорів, працівників дипломатичної служби та науковців становитиме не більше ніж 10 прожиткових мінімумів.

Одним з найголовніших питань реформи було висвітлено проблему дострокового виходу на пенсію за вислугу років. Так це право ліквідували для пілотів, педагогів, соціальних працівників, металургів, медпрацівників, шахтарів та працівників хімічної промисловості. Але це право залишилось для